

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljike in dneve po praznikih, ter velja po poštji prejemam, za avstro-ugarske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold. za četr leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četr leta 3 gold. 30 kr. za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajev, za mesec, 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja začrana cena in sicer: Za Ljubljano za četr leta 2 gold. 50 kr., po poštji prejemam za četr leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četrtih stopnje petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vraćajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Národní tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Po deželnih zborih.

I.

Izmej deželnih zborov, kjer so Slovenci zastopani, je najvažnejši naš osrednji, kranjski, v katerega smo upali in upamo še, da bodo enkrat v bodočnosti pošiljali vsi Slovenci zedinjeni svoje poslance. Ako se torej na letošnje delovanje deželnih zborov oziramo, naravno je, da kranjski zbor v prvi vrsti v razgledu jemljemo.

Od početka je bil zbor miren, tako, da smo se uže bali, da se tudi takoj razide. Ko bi se to bilo zgodilo, veseli bi bili samo nemškutarji in sovražniki slovenske narodnosti. Časi namreč nikakor niso taki, da bi smeli poslanci našega naroda zaviti se v spravljin in miroljuben plašč in molčati. Zadnje leto se je v šolah in v uradih naš jezik zaničevalno odrival, zakonitost ali postavnost pri volitvah se je z nogami teptala. To je kričalo! To je povedano moralo biti. In veseli nas, da je bilo povedano pred vsem svetom.

Prvi odločni glas in protest od narodne strani je bila interpelacija zarad goljušij in sleparij pri zadnjih volitvah v trgovinsko zbornico. Nemškutarji so od jeze poskočili, kakor pičeni, zato ker so se zadete čutili. Ko bi se ne bili zadete čutili, uže zdavnaj bi bili morali nas, ki smo se precej po volitvah ponujali pred porotniki dokazati resničnost onih očitanj, tožiti. Tega niso storili, si storiti niso upali. Ako danes upijejo v svojih listih, da so navedene reči v interpelaciji neresnične, e zakaj se nij tožilo, zakaj se ne izdajo vsi akti, katere so preiskovalne sodnije po deželi in nekatera okrajna glavarstva naredila? Za to ne, ker bi se tako od vlade same moralo potrditi, da je stvarno vse resnično kar je narodna stranka očitala v tej interpelaciji. Volitve v trgovinsko zbornico so nezakonite, za torej ne bode nikdar noben kranjski zbor zboroval kjer bi iz te nezakonite družbe voljena poslanca sedež imela.

Namestovalec deželnega načelnika, ali kakor ga je njegov sedanji famulus gosp. Vestenek v „Tagblattovem“ članku imenoval g. „Platzhalter“ Widman je odgovoril na to interpelacijo, izvzemši izreka, da še sodsko preiskavanje nij (!) končano, samo s frazami in nepotrebnim besedovanjem, katero gotovo ne kaže velicega državnškega talenta. Ušla mu je črez zobe beseda, da ima narodna stranka bruno v očesu, a priznal je, da vladna ali nemškutarska res nema čistega očesa, ker Widman sam je z vladnega stola videl v njej pezdir (Splitter). No, ostanimo pri tem. Vlada po Widmanu prizna, da od njene stranke vo-

litve niso bile čiste, da v očesu zakona tiči „pezdir“, in hoče to zagovarjati le s tem, da narodnej stranki očita še večji pezdir, bruno v očeh! Da, gospoda vladna, vi, ki imate zakon in zakonitost tako čuvati, da čista ostaneta, vi priznavate, da ste ga sami skalili! Kaki ste vi čuvaji zakona! Kako boste vi skrbeli in kako skrbite, da se pravni čut mej ljudstvom hrani in budi?

Prva hrvatska pevska slavnost

v Sisku o binkoštih 16—18. maja 1875.

Prijazno in razprostrano na obeh obalih slovensko-hrvatske reke Kulpe blizu njenega iztoka v našo Savo ležče staro-slavno mesto Sisec, kjer so se Slovenci s Hrvati vred proti Turkom borili, odelo se je pretečene binkoštne praznike v slavnostno odejo, da praznično izvrši na videz mali praznik, blagoslovjanje zastave ondašnjega pevskega društva „Danice“ in ob enem praznuje prvi shod vseh hrvatskih pevskih društev. Vsa ta lepa slavnost, na katero je bil pozvan kakor mili gost tudi „Sokol“ ljubljanski izvršila se je prav lepo in krasno, ter gotovo muogo pripomogla k utrjenju bratovske zvezze, ne samo mej hrvatskimi pevskimi brati, nego posebno še v uterjenje duševne zvezze mej Slovencij in Hrvati, katera se je, kakor uže lani pri otvorjevanji vseučilišča v Zagrebu, tudi letos zopet tako lepo prijavila. In v tem oziru prisojamo mitej, in vsem bodočim enakim slavnostim posebno važnost, ker se pri taki priliki najlepše osvediči skupnost slovanskih bratov po rodu, ker se praktično goji ideja pobratimstva dveh jednakorodnih plemen. Nij naš namen tukaj obširno popisavati vso slavnost, podati moremo le kratek obris v glavnih črtah. —

Uže soboto večer bil je ves grad praznično okinčan iz razsvetljen, ko so došla društva „Zora“ iz Karloveca, „Kolo“ iz Zagreba, „Zvono“ iz Križevca, „Dvojnica“ iz Belovara, „Jeka“ iz Samobora, „Lira“ iz Velike Gorice, kjer so bile od Sisačke „Danice“ slovesno sprejeta in pozdravljenja s pesmijo in godbo in z bakljado spremljana v mesto. Drugo jutro v nedeljo bil je zopet 2. slovesen sprejem došlih gostov in društva „Slavulj“ iz Petrinja, „Sokol“ iz Gline, „Sokol“ iz Kostanjevici in „Davor“ iz Broda, vsa ta društva podala so se potem na kolodvor, da pozdravijo od najdale došle svoje goste „Sokola“ ljubljanskega, ki je v številu blizu 40 Sokolov dospel in z njim deputacija novo osnovanega „Sokola“ zagrebškega. Sprejem je bil veličansk, navdušen in prisrčen, in vhod v mesto impozantan. Godba, petje in Sokolove trobke vrstile so se mej živijo klici ljudstva. Po

končanej svečanej maši vršilo se je blagoslovjanje zastave „Danice“ v nazočnosti obh botric zastavinih in 16 praznično v belo oblečenih devic pri svečeniku, nalašč za to slavnost, pred novo zgrajeno arenou postavljenem. Pevska društva zapela so skupno slavno pesem „Na proslavu barjaka“ od J. pl. Zajca. Zvečer ob 8. uri bil je slavnostni koncert v areni, pri kojem so se peli trije skupni zbori od vseh pevcev, namreč „himna pevačkemu savezu“ od Zajca, Ipavčev naš „Kdo je mar“ s spremiščanjem orkestra in Zajčeva „Iztočna zora“, pri katerem je bila prostorna arena prenapolnena. Po koncertu bil je slavnosten ples in s tem se izvršil prvi dan slavnosti.

Drugi dan zjutraj ob 10. uri bil je v mestni dvorani sestanek zastopnikov vseh pevskih društev, v katerem so se potrdila pravila pevskega saveza vseh hrvatsko-slavonskih pevskih društev, ter volil definitivni centralni odbor. Po končanem tem shodu podali so se pevci z godbo na čelu v arenu, kjer je bil slavni banket vseh pevcev. Ako ravno se tega niso udeležili vsi pevci, kar bi bilo želeti v prvej vrsti, bilo je prav živahno in govorila se je marsikatera lepa in krasna napitnica, posebno poudarjala se je sloga mej Hrvati i Slovenci, katera je vedno, kadar je bila omenjena v kakem govoru, našla navdušen odmev. Pevske produkcije našega „Sokola“ bile so tukaj, kakor povsod, kjer je bila prilika oglasiti se, navdušeno sprejete. Isti dan zvečer bila je še vožnja po parobrodu, drugo jutro pa slovesen odhod gostov, koje je spremila „Danica“ z godbo na kolodvor. „Sokolova“ zastava bila je z venci in šopki od krasotice bogato obdarjena.

Vsa ta lepa slavnost služi na veliko čast mestu Sisku, društvu „Danici“, marljivemu njenemu predsedniku gospodu Pavlici in odboru slavnosti, kake male hibe in pomanjkljivosti pa se pri tacih velikih slavnostih navadno lahko prigode, a nikakor ne smejo kaliti splošne zadovoljnosti. V privatnih hišah ustanovljeni in pogostovani gostje, posebno naši „Sokoli“ kot slovenski bratje imeli so priliko zopet spoznavati hrvatsko gostoljubnost in prijazznost prijateljsko nasproti gostu svojemu. Ob enem pa se je izjavila želja, katero je tudi pri banketu izrazil starosta „Sokolov“, da bi nam Slovencem skoraj bila prilika povrniti na naši domači zemlj našim bratom dvakratni njih prijazen sprejem Slovencev. Znamenito je, da se je ravno v Sisku praznovala prva pevska slavnost, v istem mestu, odkoder je zasijalo Hrvatom po pregnanih listih „Zatočniku“ in „Pozoru“ v boji proti Rauchovemu nasilstvu, solnce svobode, katero jih ogreva, da se mogó veseliti obstanka svojega in

mirno razvijati duševne moči svojega naroda. Z radostjo se je vzelo na znanje, da se tudi pri nas dela za povzdigo pevstva, da se na pr. snuje pevsko društvo v Trstu, da namegravajo vsa goriška pevska društva združiti se v zvezo itd., ter navdušeno se je napisalo bodočemu pevskemu savezu slovensko-hrvatskemu. Iu res bi bilo potrebno, in za narodno našo stvar neizmerno koristno, da se organizira pevstvo pri nas, da bodoemo tudi mi Slovenci mogli kmalu praznovati enako slavnost, kakor je bila ravno minula v Sisku.

J. N.

(Dopolnjujemo to poročilo z nekaterimi stavki iz hrvatskega „Obzora“. Ta glavni list hrvatske narodne stranke mej drugim poroča: „Gosp. Pavlica nazdravi pjevačkim družtvam i milim gostom slovenskom u hrvatskom „Sokolu“. G. Noli u ime slovenskoga Sokola odzdravi i vatre nim govorom izreče nadu, da će slovenski narod ipak jednom izvojevati svoju pobjedu (zmago), jer da se je i u njem probudila silna svest narodna, samo što ju pohlepa njemačkih kulturtižgera nemilo, nu tek prividno prigušuje. G. dr. Fon odzdravi od strane hrv. „Sokola“. Hrvat g. Šenoa nazdravi gradu Sisku, gdje je več Ljudevit Posavski u slozi za slovenskom vojskom oborio Franke, gdje se ista složna dva naroda toliko puta poboriše s Turci na obranu vjere i prosvjete i gdje se opet sastaju Slovenci sa svojom hrvatskom braćom, kojim mora da i budućnost bude zajednička. G. dr. Kontak nazdravi domovini, kojoj želi v narodnoj borbi izvojevati cekolupnost, a u borbi za slobodom samostalnost i neodvisnost. G. Zahar nazdravi slovenskim skladateljem Ipavcu i Jenku, koji su stakodjer svojimi skladbami dizali duh narodnosti i slobode. I tako se zdravice redaju, dok neki gostovi ne otidjoče večernim vlakom kući. — Sicer pa primeri izvrstno resnično končno opombo našega zabreškega dopisnika v tej številki. Uredn.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 22. maja.

Štajerski namestnik Kibek se je vsled svoje nerodnosti ob zadnjih hrupih v Gradcu pri dvoru tako zameril, da ga mislijo odpraviti in moravskega nam. barona Possingerja na njegovo mesto deti.

Rusini so čudni ljudje in dostikrat prav politične šalobarde. V gališkem deželnem zboru je 21. rusinski poslanec Krzavovski stavil nasvet, naj se po galiških šolah več nemško uči. Iz sovraštva do Poljakov se ti Rusini vežejo z dednim sovražnikom Slovanstva, z Nemcem!

Slovaške „Nar. Noviny“ prinašajo skoraj v vsakej številki dopise o pristopu Slovakov k „češkej matici“, od kar so jim Magjari zatrli njihovo. V enem tacem dopisu se piše: „Tega leta je umrl v Liptovskej stolici star ud „matice češke“, naš narodni veteran Bělopotocky-Fehérpataki, ki je v hudičih dobah od leta 1830.—1860., zajemaje moči iz tega prebogatega vira, pri nas deloval tako blagodarno, ter v mnogih raznetil iskronarodne zavesti in je probudil. Vsled tega in po izgledu naših velikanov Kollar-ja in Safařika se i mi obračajmo k slavnej „matici češkej“, mnogobrojno pristopujmo k njej za ude, okrepečoč se z bogatimi plodi duha tekočimi iz njihove reke, ohranimo naš narod, ter ga pripeljimo do popolnega iz-

poznanja samega sebe in na stopinjo izobraženosti ostalih narodov v Evropi“.

Vnauje države.

Francoski pravosodni minister Duval je predložil skupščini postavo o volitvi senatorjev. — Thiers se misli tudi v senat voliti dati, da prevzame predsedništvo. Orleanci se zarad tega nanj jezé, ker hi bili radi vojvodo d'Aumale na to mesto spravili.

Karlisti so se 13. t. m. prikazali pred Guetarijo, ter hoteli mesto z naskokom vzeti. Z okolnih vrhov so vrgli v mesto 380 bomb in 800 granatov. Tvrđnjava San Anton, podperana po strelbi vojnih parnikov „Consuelo“, „Africa“ in „Seguna“, je odbila karlistični naskok. Prva dva parnika so karlisti zelo z hudo strelbo poškodovali, na „Africa“ je bilo 8 pomorščakov ranjenih in 1 ubit. Don Carlos je osobno komandiral. Vladna armada ima sedaj 80—82.000 mož. Karlisti pak pravijo, da imajo 45 polkov ali kacih 45.000 mož. Karlisti so vrhu tega uvrstili mej vojščake vse mlade ljudi od 18. do 27. let meseca aprila po provincijah, katere so sedaj njihova last.

Pruska gospodska zbornica je tudi sprejela premembo ustave v znanej protikatoliškej smeri.

Dopisi.

Iz tržaške okolice 18. maja [Izv. dopis.] Veliko in skoraj preveč se je uže po časnikih pisarilo o okrajnih paših, od našega mestnega magistrata po našej okolici nalašč postavljenih, da bi slovensko narodnost zatrli, slovensko ljudstvo terorizirali, in ako bi mogoče bilo, celo uničili, kar pa upamo, da se jim ne bode nikdar posrečilo. Nezaslišano in neprenosno je pa surovo obnašanje ljutega slovenožrca Lukša. Ta presega uže vse meje nepostavnosti, in kljub vsem pritožbam do mestnega magistrata, do stareinstva, do c. kr. deželne vlade — vse nič ne pomaga. Vsi ti imajo ušesa zaprta, da nečejo slišati pritožeb zvestih podložnikov države, mirnih in kriično zatiranih slovenskih okoličanov. Verjemite mi, da, ako bi se kateri hotel sam na tanko o vseh prestopkih in o krutem obnašanju tega sovraga podučiti, ta bi si moral misliti, je li res mogoče, da se to godi v liberalnej Avstriji, v 19. veku, pred nosom c. kr. deželne vlade, katere dolžnost bi vendar bila, čuvati nad zakoni in varovati pravice državi znirom zvestih slovenskih okoličanov!

Ne verjamem, da se v Bosni in v Hercegovini, turški paše hujše obnašajo proti kristijanom! Iu vendar kakor se misli, bi c. kr. avstrijska vlada rada „osrečila“ zatirane Slovane osvobodivši jih od turškega jarma, svoje Slovane pa pusti uklenene v verigah sužnosti laških in lahonskih motgotcev. Pino, c. kr. Pino, kaj ste gluhi in slepi, da ne vidite, kaj se okolo vas godi? Bodete še dalje poslušali nasvete Rinaldinija in kompanije, kateri nemajo za las boljšega čutja za nas Slovence, kakor ga imajo Hermet et tutti quanti tiste stranke, ki ima blagost in zlo v rokah celega mesta in okolice. Mi slovenski okoličani smo stavili veliko upanja v osobu c. kr. deželnega glavarja g. Pina, ker se nam je pravilo, da je energičen in Slovencem pravičen mož. Ali žali bože, dozdaj nijsem zapazil le zá las, da bi se bilo na boljše obrnilo. Vse je pri starem, in dokler ga bodo obdajali taki sestovalci, kakor sem enega prej omenil, nij upanja, da bode boljše. Torej g. baron Pino

skušajte se sami pri nas prepričati, kako se po tržaški okolici godi, kaj ta ali oni okrajni načelnik dela. Vi ste cesarjev namestnik, skrbite, da se odvrnó krvice, ki nas tarejo. Zagotovljam vas, da mi jih ne bodoemo mogli više prenašati; lojalno ljudstvo je nejevoljno in celo razkačeno. Znano vam je, da vse naše prošnje do mestnega stareinstva nič ne pomagajo. Zadnjo stopinjo, ki jo mislijo okoličani v tej zadevi storiti, je še en tabor. Tam se boste toliko vi, kakor mestno stareinstvo lahko prepričali, da cela masa ljudstva prosi pomoci zoper te krvnike po legalnem potu. Torej opozorjam vas, g. namestnik, pomagajte dokler je še čas. Ako bi se pozneje utegnile kake nerodnosti prijetiti, mi postavo spoštujoči okoličani ne bodoemo tega krviti. Dalje ne more in ne smé več trajati tak položaj kakor je zdaj.

Od Save 18. maja. [Izv. dop.] Z velikim navdušenjem smo pozdravili Slovenci poročilo žurnalov, da je namen potovanja Njih. Veličanstva, našega carja ta, da se podarja, na kakov način bi se Dalmacija z Hrvatsko kraljevino sklopila, ter se zvezala s Cislajtanijo.

Vse naredbe magjarske vlade opominjajo Hrvate, se tej mori, prej ali slej odtegniti, ter se s Slovenci in Čehi zvezati. Res, da je cislajtanska vlada tudi Slovenom krična, res, da še mi Slovenci skoraj nobenih narodnih pravic priborili nijsmo, res, da ste si ti vlasti, kar krvice zadeva, podobni kakor krajcar kracarju, res, da se še naš biser, mladina po šolah namesto, da se hitreje izobražuje in um bistri, le s tujim jezikom trpinči, res, da še vlada v naših uradnjah tuji, nemški jezik, res, da ima cislajtanska vlada le ta namen, Slovenijo ponemčiti. A vse te nezgode, katere še sedaj Slovenci trpimo, trajajo le še kratek čas. Zgodovina vedno i vedno dela in gleda na roke krične nemške vlade. Zgodovina vidi, kako se Slovani potegujejo in borijo za svojo dedino, za najdražji biser, za prijeno pravico, za jezik pradedov. Gorje kričnikom in odpadnikom! Zgodovinski sodbi ne odidejo. Naravno zahtevanje narodov je še vsikdar zmagalo. Vam, bratje naši, bi cislajtanska vlada vendar več škodovati ne mogla, kakor vam je uže magjarska. Vaša narodnost je uže osigurjena. Imate uže univerzo, srednje narodne šole na naravnini, narodni podlagi.

Vaš jezik ukoreninjen je uže v vseh uradnjah. Te naše priroyene in priborjene ter utrijene pravice so nedotakljive. Bolj zatirani v Cislajtaniji ne morete biti, kakor ste v Translajtaniji, a v materialnem obziru boste vendar tukaj nekoliko na boljem. Mej drugim pa vam Nemci vaše vrlo napredovanje uže pripoznavajo, ter priobivate vedno več simpatij mej njimi, več nego mej Magjari. Skoz zvezo Hrvatov s Cislajtanijo pridobo oni kakor tudi mi Slovenci mnogo. Slovencem potem Hrvatska ne bi bila več „ausland“. Slovenska naša mladina podala se bode veliko rajši študirat v Zagreb, kjer ji je tudi univerza na narodnej polagi na razpolaganje. Skupno delovanje Hrvatov in Slovencev pospešilo bi v v duševnem obziru naš napredok i ne bilo bi dvombe, da dobivamo Slovenci na ta na-

(Dalje v prilogi.)

Priloga „Slov. Naroda“ k št. 115., 23. maja 1875.

čin prej vse naše narodne pravice; da, celo Jugoslovanstvo s tem mnogo pridobi. — Zedinimo se!

Iz Postojne 20. maja [Izv. dop.] Jedva je preteklo štiri tedne, kar je naš trg obiskala nesreča z ogujem in baš včeraj je prišel nadzornik graškega zavarovalnega društva cénit škodo, katero je napravil požar v Postojni v noči od 29. do 30. aprila — a danes je zopet naznanil zvon se žalnimi glasovi, da gori. Okolo polu dneva se je namreč naenkrat vlila ploha in parkrat je zagrmelo ter trešilo v nekov skedenj v Zalogu, vasici komaj četrtnko ure od Postojne. Pogorel je bil skedenj, slama in vse kar je bilo v njem, pa en kozolec, vse enemu gospodarju. Drugemu gospodarju je vrgla strela ali samo potres vsled strele na enem koncu hiše ves paž na tla. Zavarovana sta bila oba poškodovana, toda prvi slučajno ali iz nevednosti ali pa iz malomarnosti nij pláčal letne pristojbine, in sedaj se ne vé, če bo dobil kaj povračila za škodo, katero mu je učinil požar ali ne.

Zavarovan je bil ta pri graškem vzajemno-zavarovalnem društvu, katero ima pravico, po eksekuciji izterjati zaostale pristojbine od kesnih plačevalcev, katere pravice druga enaka društva nemajo. Ko bi torej to društvo zavarovancu, premda nij pláčal pristojbine za tekoče leto, ne povrnilo škode, bila bi to velika nedoslednost in po našem mnjenji tudi krivica, kajti če sme in tudi izterjuje zaostale pristojbine, moralo bi dosledno tudi škodo plačati, ker ne more drugače misliti, kakor da društvo sodi, kaj je tisti še zavarovan, pri katerem po eksekutivnem potu izterjuje pristojbino, ker jo sam nij o pravem času odrajtal. To bi se bilo prigodilo tudi temu kmetu in to tem gotoveje, ker je doslej redno plačeval in je bilo do letošnjega leta vse plačano — samo za tekoče leto je bil na dolgu. Škode mu je 400 gold., katere mu bode tako se nadejamo, društvo izpláčalo iz gori navejenih uzrokov, pa tudi zato, da si ohrani in utrdi svoje dobro ime. Zaradi tega bom vam o tej zadevi ob svojem času tudi še poročal, ko bo prišel dotični odlok iz Gradca.

Ta nova nesreča po požaru in škoda, katera bo morda zadela pogorelca, če mu je društvo ne povrne, pa naj bi vendar nize izmodrila naše ljudstvo, da bo poslej o pravem času plačevalo letne doneske, one posestnike pa, koji še niso zavarovani, da se takoj zavarujejo, ter se tako vsaj deloma ognejo škodi katera bi jih utegnila zadeti vsled enake nesreče.

Iz Gorenjskega 19. maja. [Izv. dop.] Žalostno je vedno, ako se sliši, da udje ovega ali drugega stanu, katerega obstanek splošni interes terja, ne spolnujejo svoje dolžnosti vestno i na tanko.

Žandarmi na pr. so v novejšem času tako plačani, da vendar ne bode težko v tej zadevi merodajni oblasti sposobne in za to stvar dosti izobražene ljudi dobiti. Žalibog, da se sedaj more reči, da je tako. To je dokazal zopet primerljaj, v katerem sta bila dva žandarma Radovljiske postaje nedavno upletena. — Bilo je pred 10 dnevi, ko so v Zgoši blizu Radovljice na večer v nekej tamоšnji krčmi nekateri kmetje sedeli in pili. O 9 uri na večer prideta dva na patroli nahajoča se žandarma v revno to krčmo in začneta tudi piti. Ko je pivo zavžito in

jima kri dosti vnelo, začela sta neke navzoče obče spoštovane posestnike raznimi zavljicami pitati in sta jih slednič brez uroka iz izbe izpahnila in jih tudi z orožjem traktirala. Po dovršenji tega junaškega dela se vrneta v izbo in sta do pol treh zjutra pijanjevala. Kaj si bodejo ljudje mislili, ako si žandarji delajo take čudne „veselice“? Oni so poklicani za red in mir mej ljudmi skrbeti i to oboje kalijo!

Iz Št. Ruperta 15. maja. [Izv. dop.] Ne zamerite, da vam pišem tudi jaz nekaj vrstic o tistem našem Dolarji, o katerem imate zeló pogostoma dopise iz Št. Ruperta, ki izvrstno popisujejo dejanja tega našega velicega nemškutarja, sedaj še našega župana. V 102. ševilki vašega lista se o tem Dolarji in drugih njegovih pajdaših prav dobro omenja, da se povsod bahajo „kako jim je ljudstva blagor na senci, kako skrbijo, da kmet napreduje“ itd. A kolikor ta nemškutar o sebi hvalo prepeva, tolkokrat se kar na debelo neresnico govorí kakor je sploh navada bahatcem. Če je D. res ljudstva napredek na senci, kako je to, da je enkrat, ko se je gospod Radoslav Pukelj ponudil, da hoče brez plače ob nedeljah kmete v novej meri in vagi podučevati, tega gospoda ponudbo s tem rešil, da mu je rekel, in zagrozil, da, ako bi hotel g. P. kmete podučevati, bode na vsako stran beriča dal, ki bosta imela povelje, iz šole ga poriniti, kakor hitro bi se drznil kaj črhnit o Nemcih ali nemškutarjih! Če bi g. P. kmetom rekel, da „meter“ nij nemška beseda, ampak francoska, da beseda „deka, hekti, kilo, miri“ niso velicega nemškega rodu, marveč grškega, potem bi beriča kar imela klasniti po g. P. ter ga tirati iz sobe. Ta izrek, kakor ga je storil nasproti g. Pukelju Dolar, je res vreden, da se javnosti izroči, naj svet izve in sodi, kakovšna da je omika Dolarjeva, in kako je v straheh, da bi kmet več vedel, kakor nevedni g. Dolar. Potem pak se hvali, da mu je napredek kmesta senci? Povem vam še da se Dolar nikogar toliko ne boji, kakor gospoda Pukelja. Čul pak D. gotovo še nij od nobenega toliko resnice v obraz, kakor od g. P., ki mu je uže več kot stokrat dokazal, kako krivični so nemčurji. Zato se ga D. tudi tako zeló boji, posebno če bi o nemčurskih „sleparijah“ še govoriti hotel. Gotovo bi bilo potem njegove „slave“ konec, in kmetje bi sprevideli, kakovega kozla imajo v svojem zelenjaku. Kmetje, ki so pri zdravi pameti i ne po nemškatarskih kot med sladkih, pa vendar strupenih besedah omaljeni tudi uže gostokrat govorijo, da so si s tem, da so Dolarja zvolili za župana, res malo časti nakopali na glavo in da bodo pri prihodnjej volitvi bolj pazili, koga bodo volili. In to je, če se uresniči, prav veselo, da uže kmetje izpoznavajo, kaj da je prav kaj ne, kdo da je pošten, in kdo kmetu na dobro dela, in kdo resnico govorí. Kadar se enkrat to zgodi, bomo vsi veselo vskliknili: bogu hvala, da je šlo Dolarjevo nemškutarstvo in — rakkom žvižgat.

Od Savinje 15. maja [Izv. dopis.] Savinjsko učiteljsko društvo je imelo dne 13. maja shod v Braslovčah, katerega se je udeležilo 10 učiteljev. Predsednik g. Škoflek pozdravi došle gospode kolege. Društvo je delovalo sicer še malo, — kriva je temu bila zima, kajti moglo je imeti samo tri

shode. Kot novosti omenja, da je društvo izgubilo podpredsednika g. Preširna, nadučitelja v Mozirji, kateri se je v Celovec preselil in g. Klopčiča, učitelja v Št. Pavlu, sedaj učitelja v Konjicah. Mesto g. Preširna smo pa dobili g. Cizelja v Mozirje in g. Vodlaka v Št. Pavel pri Savinji. Pristopila sta radovoljno k našemu društvu in bodeta delala z nami v našem kolu za naš mili narod in našo slovensko mladino. — Dalje omenja, da bode društvo v prihodnje redneje zborovalo in odločili smo 3. junija v Petru pri Savinji zborovati. Za perovodijo je bil enoglasno izvoljen g. A. Leban učitelj v Mozirji. G. Škoflek, nadučitelj na Vranskem je bil potem izvoljen za predsednika, g. Meglič, učitelj na Vranskem, za tajnika, g. Cizelj, nadučitelj v Mozirji, za podpredsednika, g. Agrež, nadučitelj v Braslovčah, za blagajnika, in g. Škoflek tudi za pevodijo.

Na to poprime besedo g. Škoflek, ter predava „o zgodovini v ljudski šoli“ z posebnim ozirom na Slovane. Ta spis se bode „ad circulandum“ pošiljal vsem učiteljem našega društva, da vsak dotične opombe in popravke ali dostavke doda. — O drugi točki „četrtek — šolski praznik“ poroča g. Meglič. Po temeljiti razpravi, pravi on, da bi bilo želeti, da bi tudi v prihodnje četrtek bil prosti dan.

Potem pridejo na vrsto razni nasveti. G. Meglič povdarja večjo živahnost društva; naj vsak učitelj po mogočnosti v svojem okraju nekaj podpornih udov dobi. — On obžaluje, da se nahajajo v krasnej savinskej dolini nekateri učitelji, kateri „še spijo na duši“ in se ne brigajo za društvo. Posebno v spodnjem in zgornjem savinskej dolini se nahajajo taki učitelji, kateri se za društvo ne brigajo. Bog daj, da bi se ti grešniki spokorili.

Potem smo imeli skupni obed. — Pelismo narodne pesni; razni učitelji so na glasovir igrali, mej tem, ko so se vršile razne napitnice.

Iz Celja 10. maja [Izv. dopis.] V vašem listu sem čital dopis o osodi marioborskih slovenskih dijakov; po pravici mora vsak priznati, da je huda in krivična. — Kakor se mi od dijakov pripoveduje, godi se tukaj slovenskim celjskim dijakom do zdaj še vendar malo bolje. Oni imajo dovoljeno slovensko pevsko društvo, katero se prav lepo razcveta in jim je bilo tudi mogoče prvega maja izlet napraviti. Rečeno je sicer bilo, da se jim izlet le pod tem pogojem dovoljuje, ako ga napravijo skupaj z Nemci vred, ali ker „Nemci“ niso mogli za sebe izleta napraviti, (le pet jih je šlo v Slovensko Bistrico, kjer so se z mariborskimi Nemci združili), so naši tem lažje prav po slovensko prvega maja obhajali. Zbral se jih je blizu 40, in ko so na javnem prostoru navdušeno „Slovana“ zapeli, odrinili so na brzih vozovih s slovensko zastavo na čelu, proti Šmarji. Okolo ene so došli na omenjeni kraj, kjer so se celi po polu dan mej soboj izvrstno zabavali. Na večer je došlo veliko rodoljubov iz Šmarja in iz okolice k veselicu, pri kateri so se govorí in razne pesmi vrstile.

Pri tej priložnosti izrekam v imenu vseh celjskih slovenskih dijakov presrečno hvalo vsem tistim gospodom, ki so se jim ta večer tako prijazne skazali. — Bog daj še več takih narodnih slovenskih veselic, kakor je

bil ta izlet 1. maja, in tolažljivo smemo gledati in upati na boljše čase in boljšo prihodnost.

Iz Zagreba, 20. maja. [Izv. dop.] Naš sabor je na 20. t. m. sklican. Njegovo predstoječe zasedanje bo kratko, in za ta sabor zadnje, ker njegov mandat za skoro vgasne. Jeseni budem imeli nove volitve. Vlad se nij treba bati, da ne bi velike večine dobila. Njeni dosedanji vspehi so najbolje njeno priporočilo. Stari zastopniki bodo z malimi iznimkami zopet vsi voljeni, zlasti tisti, ki niso uradniki. Uradniki so pa po novem volilnem zakonu, o katerem se čuje, da bo vendar potrjen, pasivno volilno pravico izgubili. — Novi politični in sodnijski uradniki so ravnokar imenovani. Vsak njih mora uže do zadnjega t. m. na svojem mestu biti. Ko je leta 1868. baron Rauch svoje mameluke imenoval, vrgel jim je tako rekoč deželo in narod pred noge, rekši: „nate, tu imate nagrado vašega mamešta! Upravljalite z deželo tako, da se naša stranka, in vi ž njo, na krmilu vzdrži, za drugo si najte glavo preveč razbijati.“ — In res, mamešto se je kakor hudo-urnik po deželi razpustilo. Vsak je grabil, kaj in kolikor je mogel. Hrvatska in Slavonija postali ste dva turška pašiluka. — Vse drugač je Mažuranič nove uraduike po deželi razposlal. Hodite, je reklo velikim in podžupanom, mej narod, postopajte ž njim blago in ljubezno, pošteno in vestno, bodite mu otac i majka, navodite ga k napredku, imajte njegovo dušno in telesno blagostanje pred očmi. Kdor pa neče: „patet exitus.“ Eden ali drugi je morebiti pri naimenovanju memoidjen, ter se čuti žaljenega, kateri drugi nadejal se je zopet morebiti veče karijere, pa osobni oziri se morajo pri takih zadevah stvari samej podrediti. — Predvčeranjem smo pokopali cdličnega Slovence dr. Andrija Gostiša, predstojnika vladnega oddelka za pravosodje. Po dolgej bolezni je umrl stoprav v 54. letu starosti svoje. Rodil se je v Čnicah pri Idriji. „Obzor“ je svoje poročilo o njegovem življenji, delovanji, smrti in pogrebu s temi besedami zaključil: „Nezamieraj poštena duša, da tebe Slovence preda hrvatskoj zemlji Dalmatinac (na grobu je namreč govoril vseučilišni profesor Vojnovič, rojen Dalmatinac), koji na svojoj učiteljskoj stolici slediti će te kao uzor, i komu je čast dostala, da ti nazivlje vječni pokoj pod krilom one vjekovite Pravde, koju si ljubio za života svoga, i do mogućnosti u tvome visokome zvanju oživotvorio.“ — Pri pevskej svečanosti v Sisku, obiskanej po več kot 150 pevcev, pridobil si je ljubljanski „Sokol“ zopet mnogo novih simpatij. Predno so se Italjani in Nemci politično zedinili, zedinili so se duševno, in to duševno zedinjuje pospeševalo se je najbolj po sestankih pevcev, strelcev, telovadcev in enakih društev. Posnemajmo jih, saj tudi mi Jugoslovani težimo po duševnem in stvarnem zedinjenju.

Iz Bosne 10. maja [Izv. dop.] Tudi naši Turki se ločijo na stare in na mlade. Razloček mej njimi je ta, da hočejo staroturki turško državo ohraniti, kakoršna je nekdaj bila, in kakoršna je v koranu opisana; mladoturki pa hočejo turški državi zapadnoevropsko, moderno obliko dati. Staroturki so fanatično-religiozni, za

njih je po mahomedovej zapovedi vsak inovnik sovražik, katerega velja ugo nobiti. Mladoturki so glede veroizpovedanja precej tolerantni, ter ne bi prav nič proti temu imeli, da so na Turškem vsa veroizpovedanja ravno pravna, samo, da jim politična nadvlada neokrnjena ostane. Prvi vspeh so mladoturki v politiki s tem dosegli, da je bilo pred štiridesetimi leti staroturško janičarstvo odpravljeno. Od tistih mal se mlado in staro turštvu v krogih Carigradskega evleta, kakor se vlada imenuje, vedno sem ter tja riva. Eukrat so mladi gori in stari doli, drugikrat pa stari gori in mladi doli. Po vilajetih (provincijah) se tekmetstvo mej mladimi in starimi ne čuti in ne javlja tako pregnantno kakor v Carigradu, in sploh je tudi mladoturštvu v provincijah slabo zastopano, naj slabše bi reklo, da v Bosni, ki je skoz in skoz staroturška. Veliki vezir Hussein-Avni je bil staroturk od pete do glave. Ideja panmahomedanizma je našla v njem zvestega učenca, ognjenega razširitelja in mogočnega zaštitnika. Mahomedanskemu verskemu fanatizmu je vidno vojke popuščal. Proganjanje kristjanov v Bosni in Hercegovini, in podgoriško klanje je bilo sad njegove notranje staroturške politike. Po vseh džamijskih medressah (mojejskih šolah) v Bosni, učili so ulemi (turški duhovni) zaničevanje kristijanskih džaurov (psov) in pridigovali vojsko proti Karadaghу (Črnej gori). Hussein-Avni je bil zlasti na Črnogorce piker. Valjda za to ker je bil v zadnjej črnogorsko-turškej vojni pri Grahovcu in v soteski Dugi od Čnegorecav skoro do zadnjega moža pobit. Hussein-Avnijev naslednik je mladoturk Essad-paša. Čuje se, da je v Parizu študiral, ter da ne nosi turbana, katerega bi staroturki po nobeni ceni s cilindrom ali fesom ne zamenili. Essad-paša bo tako dolgo veziroval, dokler ne bo tudi on postal žrtva inostrane diplomacije. Zlasti angleška diplomacija bo proti njemu, ker ta povsod fauvatično staroturštvu, kot orožje proti Rusiji podpira. — Vojui hrup je pri nas nekaj utihnil. Neki de celo, da letos še ne pride do krvavega plesa, prihodno pomlad pa baje gotovo. To pa morem kot faktum poročati, da je prišel ukaz iz Carigrada, valjda še od prejšnjega vezira Avni-paše, da se ima ves „wakuf“ (ležeče mojejsko premoženje), in celi „evkaf“ (pobožni zakladi), popisati in izkaz v Carigrad poslati. Gotovo je carigradskej vladni denarja treba, in morebiti namerava „wakuf“ in „evkaf“ posoditelju kot hipoteko založiti. Na ležeče cerkveno premoženje spada celih devet desetin bosniškega zemljišča, deseta desetina je spahinska, raja pa nema niti toliko premoženja, kamo bi mogla svojo tožno glavo položiti. Upati je, da se bo pod novim vezirom Essad-pašo stavlje raje kolikor toliko poboljšalo, sicer je res ne bode druga preostalo, nego culico povezati in črez mejo pobegniti. O potovauji cesaro-kralja Franje-Josipa po Dalmaciji se pri nas vskoršne anekdote pripovedujejo, kako je dober, kako pravičen, kako ubogcem poma ga, in baje kako Turke črti.

Domače stvari.

— (Ljubljanski mestni zastop in nemškutarenje.) Zadnji petek večer je imel ljubljanski mestni zastop sejo. Dr. Schaffer je predlagal, naj ljubljanska občina

protestira proti novoskleneni postavi, vsled katere bi bil slov. jezik na realki za vse Kranjec obligaten predmet, kakor je laški in nemški, ter naj se vlada prosi, da je ne sankcijira. Njega so podpirali Dežman, Schrey, Supan in — glejte! — celo Aleksander Koruza je pobesedoval in govoril proti učenju našega jezika v naših šolah, tako, da na zadnje sam nij vedel, kaj bi rad. — Proti Schafferjevu predlogu sta govorila narodna mestna zastopnika dr. Karel Bleiweis in Potočnik, naglaševale potrebo učenja slovenskega jezika na realki. — Schafferjev predlog je bil potem sprejet, a ne enoglasno, kajti razen naših domačih narodnih zastopnikov, glasovali so še trije drugi pošteni proti Schafferju, mej temi je bil tudi gosp. Doberlet.

— (Solkanska čitalnicá) bode imela 30. maja 1875 ob 3. uri po polu dne v čitalnični sobi letni občni zbor. Prav prijazno vabi čitalnični odbor vse ude, da se v prav obilnem številu udeležé. Ob 4½. po polu dne po občnem zboru bo v Verdikonovem lepo okinčanem vrtu „koncert“, pri katerem bo svirala vojaška godba, vmes se bo vrstilo narodno petje. K veselici vabi odbor tudi vse rodoljube.

— (Fzm. Kuhn), bivši vojni minister, in sedaj komandujoči general v Gradci, je predvčeranjem v Ljubljani vojake nadziral. Bil je z vtišom nezadovoljen in je grajal višje oficirje, da za red in izurjenje vojakov premalo storé.

— (Dramatičnemu društvu) je pri letošnjem izzrebanji o sv. Janu v Pragi pripadel v „umetniški besedi“ krasen dobitek: slika „okolica na kmetih“ od Ulika na št. 1329.

— (Proti lesnemu črvu) nemško imenovanemu „borkenkäfer“ je vlada postavila za ljubljansko okolico, Kranj in Radovljico posebno komisijo, katera ima čuvati, da se ta gozdom škodljivi mrčes ne širi, in kmetom ob potrebi svetovati. Udje te komisije so gg. Seitner iz Javornika, Miklitz iz Radovljice, Fr. Rupnik iz Radovljice, Vič iz Ljubljane, Komač iz Kamnika in Rant iz Loke.

Razne vesti.

* (Strašenumor.) Iz Biale na Šlezkem se dunajskim listom poroča: Minolo nedeljo do polu dne je našla neka pastarica iz Lipnice baš na meji Bialske okolice mlado, mrtvo ženo ležečo, ki je bila v pravem ponenu besede z krvjo kar zalita. Pastarica pokliče sosedce, ki brzo potem pripeljejo c. kr. sodnijsko komisijo. Dokazalo se je, da je bila ženska umorjena v minolej noči, in da je še le 25 let stara. Glavo je imela popolnem odrezano in vrhu tega izrezan goltanec. Telo je bilo od zdolej do prs preparano, in vrhu tega so se pogrešale umetno izrezane genitalije, katere je morilec vzel sobo. Ker je umorjena imela rane na nogah in rokah, je dokaz, da se je branila. Splošno se trdi, da je ta strašni umor učinil nek mesar, njen mož, ki jo je hotel kaznovati zaradi zakonske nezvestobe. Baje so ga uže dobili.

* (Goljufano dekle). Hči krčmarja v Sedlci na Češkem Marija M., zaljubila se je strastno v mladega udovca. Verjela mu je, ter se mu podala popolnem. Od te dobe je pak tudi ljubezen njenega mladega udovca hladneja postajala, in to še tem bolj, ker so se na dekletu jasno prikazovali nasledki tega znanja. Oče njen je ponudil udovcu 1000 gld. dote, aka jo vzeme takoj za ženo. Ali udovček je imel uže drugo

"partijo" poiskano, neko bogato udovo. Zapuščena si je vzela to osodo tako k sreči, da je dné 4. t. m. zapustila očetovski dom in si blizu vasi Hrásek zabolala nož v prsi. Rana nij bila smrtna; torej si nož še enkrat zabolde v pljuča in pod sreč ali tudi to jo nij usmrtilo. Uboga deklica se je le s težo doplazila na ondotno pokopališče, kjer je prebela celo noč in dan v grozovitnih bolečinah. Zvečer se je vlekla z pokopališča v vas Hrásek, kjer je umrla pri svojej sestri 9. t. m.

* (Mlada zapravljivka.) Pred potrošno sodnijo v Gradcu pride kmalu zanímiva pravda na vrsto, v katerej je lepa, sedemnajstletna deklica obdolžena goljufije. Zatožena je pred 2 leti, obiskavša še šolo, izvabila svojej gospodinji pri raznih prilikah dvanajst tisoč goldinarjev, češ, da denar posuje necemu imenitnemu gospodu na visoke obresti. Toda vse to je bilo le izmišljeno, kajti mlada deklica, jedva otroškimi leti odrasla, je denar obdržala za se, ter ga potrosila na neverjetni način. Dajala je za plese, aranžirala izlete, svoje učiteljice in priateljice pak obdarila z najdražjimi oblačili, biseri itd. Mala zapravljivka se je bahala po štacunah s tisočaki in živelja, ko kneginja. Vrhу tega je trgovce in zlatarje oplahtala za zlatnino in dragocene reči v znesku 800 gold. Sploh je počenjanje čudnega dekleta, ki z njeno krasno postavilo in lepem vedenjem učini na vsacega prijeten vtis, vzbudilo povsodi veliko senzacijo, ki daje povod različnim povestim. Zatožena se zove Marija Fograš in je dete revnih staršev iz Brež na Koroškem.

* (Rozsa Šándor ušel.) Neverjetno, ali res. Znano je, da je bil obsojen za celo življenje, in sicer v ječi Samoš Ujvarskej. V poslednjej dobi se je hlinil na videz jako pobožnega, ter vedno zahteval spovednika. Frančiškanskega mniha, ki so ga k njemu poslali, je zvezal, oblekel se v njegovo kuto, ter na ta način pobegnil čez gore in doline.

* (Velik požar), ki je nastal 17. t. m. v mestu Pešaver v Indiji in je trajal 60 ur, vpepelil je celo petino mesta. Blizu 15.000 osob je brez pristrešja.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka
in brez stroškov po izvrstni

Revalescière du Barry

v Londonu.

28 let uže je nij bolezni, ki bi jo ne bila ozdrivila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraselih in otrocih brez medicin in stroškov; zdravi vse bolezni v želodeu, na živilih, dalje prsne, i na jetrah; žeze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašlj, neprejavljene, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenie krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabost in blevanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledičico in prehlajenje; posebno se pripravoza za dojence in je bolje, nego dojničino mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravilnih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneke, pravega profesorja medicine na vsečilišči v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castle-Stuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih osob, se razpošilja na posebno zahtevanje zastonj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja,

Bonn, 10. jul. 1852.

Revalescière Du Barry v mnogih slučajih nagnadi vsa zdravila. Posebno koristna je pri dristi in grizi, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih, a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženji v scalni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodenji v obistih in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsnih boleznih, ampak tudi pri pljučnicu in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Würzer, zdravilni svetovalec in člen mnogo učenih družtev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalescière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam glede vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitetnega svetovalca gosp.

Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavlja izrekam glede Revalescière du Barry vsestransko, najbolje spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Spričevalo št. 76.921.
Obergimpern, (Badensko), 22. aprila 1872.
Moj patient, ki je užebolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalescière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.
Montona, Istra.

Učinki Revalescière du Barry so izvrstni.

Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik.
Št. 80.416. Gosp. F. V. Beneke, pravi profesor medicine na vsečilišču v Mariboru (Nemčija), piše v "Berliner Klinische Wochenschrift" od 8. aprila 1872 to le: "Nikdar ne zabit, da je ozdravila enega mojih otrok le takozvana "Revalenta Arabica" (Revalescière). Dete je v 4. mesecu vedno več in več hujšalo, ter vedno bljuvalo, kar vsa zdravila niso bila v stanu odpraviti; toda Revalescière ga je ozdravila popolnoma v 6 tednih.

St. 79.810. Gospo vodo Klemmovo, Düsseldorf, na dolgoletnem bolehanji glave in davljenju.

St. 64.210. Markizo de Brehan, boleha sedem let, na nespanji, treslici na vseh udih, shujšanji in hipohondriji.

St. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlj in bolehanju dušnika, omotici i tiščanj v prsh.

St. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, slušatelja višje javne trgovinske akademije dunajske, na skoro breznačajni prsni bolečini in pretresu čutnic.

Št. 65.715. Gospodini de Montlouis na neprebavljenji, nespanji in hujšanji.

St. 75.928. Barona Sigmo 10letne hramote na rokah in nogah i. t. d.

Revalescière je 4krat tečneja, nego meso, ter se pri odraselih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, gledé hrane.

V plehastih puščicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold.,

— Revalescière-Biscuiten v puščicah 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalescière-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold.

— Prodaja Barry du Barry & Comp. na Dunaju, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Žahr, v Gradel bratje Oberanzmeyr, v Instruktu Diechtl & Frank, v Celovec P. Birnbacher, v Lendli Ludvig Müller, v Mariboru M. Morič, v Meranu J. B. Stockhausen, v Zagrebu v lekarjnici usmiljenih sester, v Černoviceh pri N. Snirhu, v Oseku pri Jul. Davidu, lekarju, v Graden pri bratih Oberanzmeyr, v Temešvaru pri Jos. v. Papu, mestnemu lekarju, pri C. M. Jahnerju, lekarju, v Varaždinu pri lekarju dr. A. Halterju, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarjih in specerijskih trgovcih: tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštnih nakaznicah ali povzetjih.

Uradno naznanilo.

23. maja 1875.

Javne dražbe: Jov. Flajnikov in Hrastja, 26. maja (I. Črnomelj). — Marija Ostermanove iz Deskove vasi, 26. maja (I. Črnomelj). — Jak. Zalarjevo iz Studenca, 5. junija (III. Ljubljana).

Umrlji v Ljubljani

od 18. do 20. maja:

Jos. Križman, v prisilni delavnici, 38 l., na jetiki — M. Prekova, gostica, 80 l., na starostnem opešanju. — Matija Gradišnik, krojač, 47 l., na sušici.

Tržne cene

v Ljubljani 22. maja t. l.

Pšenica 4 gld. 80 kr.; — rež 3 gld. 50 kr.; — ječmen 2 gld. 70 kr.; — oves 2 gld. 10 kr.; — ajda 2 gld. 60 kr.; — proso 2 gld. 80 kr.; — koruza 3 gold. 10 kr.; — kompir 1 gld. 80 kr.; — fižol 5 gld. 40 kr.; — masla funt — gld. 53 kr.; — mast — gld. 50 kr.; — špeh trišen — gld. 40 kr.; — špeh povojen — gld. 43 kr.; — jajce po 1/3 kr.; — mleka bokal 10 kr.; — govednine funt 27 kr.; — telepine funt 25 kr.; — svinjsko meso, funt 28 kr.; — sena cent 1 gld. 60 kr.; — slame cent 1 gld. 15 kr.; — dryva trda 6 gold. 20 kr.; — mehka 4 gld. 80 kr.

Loterijne srečke.

V Gradcu 15. maja: 76. 71. 36. 5. 48.

Na Dunaji 15. maja: 69. 23. 17. 39. 42.

Vabilo.

Denes nedeljo 23. maja

bode

v čitalnični restavraciji

Koncert

vojaške godbe pešpolka Sachsen-Meiningen.

Začetek ob 8. uri.

Za dobro pijačo, okusne jedi in hitro postrežbo bode skrbel, in se priporoča

Ivan Tanko,
gostilničar.

Piccolijeva lekarna „k angelju“.

Farmacijske špecijalitete

Gabriel Piccolija,

lekarja v Ljubljani, na dunajskej cesti. Anaterinova ustna voda in zobni

prašek. Boljši, nego vsaka druga zobra voda in zobni prašek, pravo sredstvo zoper zobobol in ustne bolezni, zoper gnjilobo in majanje zob, zoper difterit ali vnetico grla in skorbut, prijetnega duha in okusa, krepljivo sredstvo za čiščenje zob. Kedor ga enkrat poskus, dal mu bode gotovo prednost, vzi večim enakim izdelkom. 1 steklenica 60 kr., 1 škatla 40 kr.

Ribje olje, posiljano na ravnost iz mesta Bergen na Norveškem, brezkušno in ne slabodišče, 1 originalna steklenica 80 kr.

Pravi sajdlicev pulver. Nareja se z čisto kemičnih tvarin. 1 škatla 80 kr., 1 tucat skatelj 6 gold. 60 kr.

Pravo vinsko žganje z soljo, v pomoč bolehnemu človeštvu, pri vseh notranjih in vvnjnih prisadih, zoper večino bolezni, posebno za vsakovrstne rane itd. 1 steklenica 40 kr.

Eliksir iz Kine in Koke. Najboljši do sedaj znani želodečni likér. Pospešuje cirkulacijo in prebavljenje, ter različne organe in ude z nova okrepi in oživi. 1 steklenica 80 kr.

Glycerin-Crème, je posebno izborna sredstvo zoper razpokane ustnice in kožo na rokah. 1 flacon 30 kr.

Lancaster-lilijna voda. Toaletni zaklad. Specijalno, da se ohrani koža krasna, nježna in mehka, se jej daje prednost pred vsemi umivalnimi vodami, lepotičjem in lepotičnim sredstvom, katera so često škodljiva. 1 steklenica 1 gold.

Rajževi pulver. Izključljivo iz vegetabiličnih tvarin, posebno zdrav za kožo, katerej podeli izvirno brhkošč in čvrstost, kar se nahaja le pri mladini. 1 paket 10 kr., 1 škatla 40 kr.

Sok iz Tamarinde. Po mrzlih sredstvih izvlačen. Učinkuje znamenito krepilno in olajšajoče. 1 steklenica 40 kr.

Neizmotljivo sredstvo zoper mrzlico. Učinek tega leka je dokazana istina in vsaki bolnik, ki je lek uže poskusil sam na sebi, se bode radostno prepričal, da je najmočnejše in zanesljivejše sredstvo do sedaj znanih zoper ponavljajočo se mrzlic. 1 steklenica 80 kr.

Naročila se izvršujejo vračajoči se pošto proti poštнемu povzetju. (132—18)

Nova najbolj rudeča vinska barva vztrajajoča in zelo koncentrirana.

1/3 kilo na 100 litrov,

6 kilo na 1200 litrov,

zadostuje, belo vino pobarvati lepo temno-rudeče, brez kalenja; barve, narejene od najneškodljivejših tvarin, nij moč ločiti od naravnne rudeče vinske barve.

Pri rudečih vinih, posebno pa pri mladih rudečih vinih ima dalje baryvanje to lastnost, ka ono ne pobarvi samo vino, nego učini krasno. Lepota je namreč, ako se primeša barve, taka, kakor pri vseh drugih lepo-barvanjih. Vino je namreč momentano kalno in se mora pustiti nekoliko dnij mirno ležati, da postane bistro, potem še le se mu dodá navadno različje. Vino se izčisti samo od sebe, ter ne potrebuje radi tega nobenega družega lepotičnega sredstva.

Pri rabi barvanja je treba barvo prej v kakej steklenej posodi pravilno razpustiti malo z vinom.

Gustav Pokorny, Dunaj, hintere Zollamtssstrasse Nro. 9.

Trgovsk praktikant

za mojo manufakturno štacuno tudi se takoj sprejme. Fantje z dežele imajo prednost.

(173—1)

Hugon Turk,
trgovec v Ljubljani.

Tujci.

21. maja:

Pri Sionu: Puher iz Rodiča. — Petrovčič iz Trsta. — gr. Pače iz Ponoviča.

Pri Malli: Lesner iz Dunaja. — Urbančič iz Preddvora. — Fehr iz Dunaja. — Schink iz Zagorja. — Mostig iz Dunaja. — Ramor iz Trsta. — Engel iz Dunaja. — Drioli iz Trsta. — Spazapan iz Vipave.

Gospodarji pozor!

Zavarovalnica „Minerva“

zavaruje po najnižji ceni

proti škodi po toči

za gotove premije ali pa proti menjicam.

Ravnateljstvo za slov. dežele:

Janez Jereb.

Pisarna v Ljubljani na starem trgu št. 155.
(164—2)

Štev. 1885.

Razglas.

Hiši na prodaj.

Ljubljanska hranilnica prodá prostovoljno svoji hiši stey. 4 in 5 v gradišnem predmestji, zraven realke s pritiklino vred. — Najnižja kupna cena obema hišama je 25.000 gold. a. v.

Dotične ponudbe in vadium, 2.500 gold. (gotovina, hranilnične bukvice, ali pa državna dolžna pisma po kursu) naj se oddajo

do 30. maja t. l.

o pôlu dne ravnateljstvu hranilnice, kjer se morejo tudi kupni pogoji pregledati.

(165—3)

Hranilnica v Ljubljani,

12. maja 1875.

Národná tiskárna

v Ljubljani

se priporoča

za izvršitev vseh tiskarskih del

v lični obliki in po najnižji ceni, posebno:

1000 poštih voznih listov	.	.	.	5 gld. — kr.
vsakih 1000 več	3	"	20	"
1000 voznih listov za železnice s firmo in železniškim kolekom	7	"	50	"
2000	13	"	50	"
1000 za brzovoznino s firmo in železniškim kolekom	9	"	—	"
2000	16	"	50	"
1000 zavitkov (couverts) v kvart s firmo	4	"	—	"
v oktav	3	"	80	"

Zalega tiskanih formularev

za c. kr. sodnije, občinske urade, okrajne zastope, šole, cerkve in cerkvene urade, advokate in notarje, pobotnice za mesečne plače i. t. d.

Odpretje gostilnice.

Uljudno podpisani javlja, da je v hiši št. 8 na karlovske predmestji obstoječo

Krčmarijo

vzel v najem in odprl. — Gorka in mrzla jedila, bizejska vina, Avtovo pivo, 1 vrček à 10 kr., se najokusneje servirajo. Prav mnogobrojnega obiska se nadeja

(171—1)

Jakob Povše.

Žrvenjak

(Graham-ov kruh)

najboljšega okusa se dobiva pri

Josipu Čadu,

(172—1) na starem trgu, h. štev. 33.

Skladišče

dunajske tiskarske tovarne katuna.

Dovoljujemo si sledeči najceneji tovarniški cenik za saisono 1875 uljudno predložiti. Svoje izdelke razločujemo v dve vrste, ter smo porok za dobroto robe in zagotovljamo, da se vsako naročilo tako točno izvrši, kakor bi si naročnik sam izbral. Na zahtevanje pošljemo na ogled obširni cenik. Priporočavajo najtopleje naše podvetje, ostajamo in se znamenjam s odličnim spoštovanjem

(51—12)

Vodstvo prodajalnice.

Cenik.

Dunajska borba	(izvirno telegrafirano poročilo)	22. maja
Enotni drž. dolg v bankovnih	70	gld. 30
Enotni drž. dolg v srebru	74	"
1850 dolg posojilo	65	"
Akcije narodne banke	112	"
Kreditne akcije	235	"
London	968	"
C. k. cekini	102	"
Strobo	8	"

Vatli, roba.	I. četrт. II. četrт.	Roba na kose od 30 + 50 ali 54 vatlov.	I. II. četrт. četrт.
Vlastni izdelek v perkalinu in platna za srajce, vatel	—25 —20	4/4 30 vatlovega platna od predvira, kos po gold.	8. — 7. —
po gold.		9/8 30vatlov. pranega platna od creasa, kos po gold.	8. — 7. —
Kosmonoški izdelki v perkalinu, kretonu in platnu za srajce, vatel po gold.	—30 —25	4/4 30vatlov. pranega platna za mizne prte, kos po gold.	10. — 9. —
Neunkirchnerki izdelki batista in jaconeta, vatel po	gold.	5/4 30vatlov. pranega platna od creasa, kos po gold.	12. — 11. —
Turški creton za spalne haljine najnovejega kroja in vrste, vatel po gold.	—30 ——	5/4 50vatlovega nizozemskega platna, kos po gold.	14. — 12. —
Percaj za meblje vsake barve in dessin, vatel po gold.	—35 —30	5/4 50vatlovega belfaškega platna, kos po gold.	16. — 15. —
Izbran francozki brillantin, vatel po gold.	—35 —30	5/4 50vatlov. irskega platna, kos po gold.	25. — 20. —
Beli in gladki brillantin, vatel	—35 —30	9/8 rumburškega platna (samo May in Hofeld) 6 vrst, gld. 30—40—50—60—70 kos po 24 vatlov.	
po gold.			
Belo in ogledno tkanje za životke, vatel po gold.	—30 —25		
Kosmonoška koža za damsko in otroško obleko, vatel	—45 —40		
po gold.			
Angleška platnena roba za domačo obleko, vatel	—30 ——		
po gold.			
Beli chiffon, chirting in domače platno, vatel po gold.	—25 —20		
Chiffon ali percaj za srajce, vatel po gold.	—35 —30		
Beli damastni gradi in beli ali rumeni nanking, vatel	—30 —25		
po gold.			
Brisače ročne od jaguarda ali damasta, vatel po gold.	—30 —25		
Črni oranč, vatel po gold.	—50 —40		
Črni luster, vatel po gold.	—70 —60		
Črni svileni lustrin, vatel po	gold.		
1.20 1.—			
1/4 ang. rips za obleko ali dolmane, vatel po gold.	1.60 1.30		
Roba za obleko, gladkhi ali koženih barv, vatel po gold.	—40 —30		
Posamezni predmeti robe.			
Rumburške platnene rjuhe brez šiva, 21/4 vatlov široke, 3 vatle dolge, kos po gold.	4.— 3.—		
Barvani mizni prti h kavi raznobarvani, kos po gold.	—80 ——		
1 pokrivač od piqueta za deca, bele ali pisane barve, kos po gold.	1.30 1.10		
Ena garnitura pokrivač za postelje in piqueta barvnega, 2 kosa po gold.	6.— 5.—		
Mizni prti od platenenega damasta.			
8/4 10/4 21/4 18/4 gold. 3, 3.50, 4.50, 6.50			
Čisto lanene Garniture, bele ali barvane v jaguardu,		za 6 osob, 12 osob, 18 osob, 24 osob,	
Garniture, bele ali pisane v damastu,		gl. 5, gl. 10, gl. 15, gl. 20.	
		za 6 osob, 12 osob, 18 osob, 24 osob,	
		gl. 6, gl. 12, gl. 18, gl. 24.	

Pošilja se proti povzetji, zaboji se plačajo, ter prosimo, da se na firmo in številko dobro pazi, da neprevirajo dugi nepovoljeni in krivični prodajalci.

Skladišče dunajske tiskarske tovarne katuna, mesto, Ruprechtsplatz, št. 3, le št. 3, zadaj za Ruprechtovo cerkvijo, naproti vhodu v zakristijo.